

преобръща, когато след едно-две изречения Яворов формулира задачата на бъдещето яворознание така: да определи до колко съдържанието отговаря на формата. Тъй като това е пасаж от писмо, може да се предположи просто некоректност на израза. Формата е независима, а съдържанието се опитва да се съобрази с нея. Такова тълкуване е не по-малко погрешно от тълкуването на първата опозиция - тяло-облекло. Обясняващата фраза е: "Че тогава пряко бих нотирал мелодията, която е тъй съвършено явствена в душата ми." Мелодия тук според мен не означава буквално мелодия, а е понятие, с което се назовава имплицитно почувствано знание, което за Яворов е съвършено ясно, но по своята сложност то надхвърля моделите на мислене, отива отвъд готовите форми, отвъд всякакви форми. То не може да бъде хванато в концепта, то може само, както казва съвременният философ и психотерапевт Дженклин, да тласне мисленето една крачка по-нататък. Затова мисълта е почти невъзможно средство, затова тя е разпъната в "такъв и такъв" куплет - което означава други преди мен са определили вида на куплета, тяхната таксономия мен не ме интересува, но мисълта ми се измъчва в този куплет. Тук не е възможно поради ограниченото място дори да се пристъпи към проблема на строфиката на Яворов. Само ще отбележа, че в тези думи на неудовлетвореност той използва термин, който включва в семантичното си поле значението "повторяемост", което недвусмислено се свързва с поезията на готовите форми. Куплетът е с еднаквостъпни стихове, а всеки читател на Яворов знае, че от "Калиоп" до "Две хубави очи" сложната строфика на Яворов се създава чрез разностъпни стихове. Римата - тя е точна, но със сложна и непредсказуема римна схема. Да повтора от горния цитат: "с еднаквостъпни стихове, не знам как римувани, и др. празнични секрети на поезията." Отново иронично дистанциране от познато и обиграно, от нещо чуждо, излишно и ненужно като познание и всичко това в метафора, използваща значения от семантичното поле на ритуалността и физиологията. В тези думи от писмото на Яворов виждам снемането на опозицията форма - съдържание и мислене, което, приемайки, отхвърля готови концепти с оглед на един имплицитен опит. На друго място той го нарича "индивидуална философия": "И понеже мразя по-